

Θυρανοίξια Ιερού Παρεκκλησίου προς τιμήν του Οσίου Ιωσήφ του Ησυχαστού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Τη Δευτέρα 31 Αυγούστου το πρωί στην Ιερά Μονή Παναγίας Καλλίπετρας στη Βέροια, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε θυρανοίξια Ιερού Παρεκκλησίου προς τιμήν του Οσίου Ιωσήφ του Ησυχαστού.

Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε, τέλεσε την μεγαλοσχημία του Ιεροδιακόνου Θεοδοσίου, αδελφού της Ιεράς Μονής και τέλος κήρυξε το θείο λόγο.

Η μνήμη του Οσίου Ιωσήφ του Ησυχαστού θα εορτάζεται στην Ιερά Μονή στις 31 Αυγούστου εκάστου έτους, ημέρα κατά την οποία ο Όσιος έλαβε το μεγάλο και αγγελικό σχήμα.

[ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ](#)

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ίσχύν με τήν σήν

ζώσον, ἀγνή Παρθένε». Ἐορτή τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐφόρου καί προστάτιδος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς ἀλλά καί πά-ντων τῶν μοναζόντων, οἱ ὁποῖοι ἀφιέρωσαν τή ζωή τους στόν Υἱό της, σέ ἀξίωσε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νά ἐνδυθεῖς, μέ τήν εὐ-λο-γία τοῦ πνευματικοῦ σου πα-τρός, τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα, κειρό-μενος μεγαλόσχημος μοναχός.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ἡ ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἔλαβες τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆ-μα δέν εἶναι τυχαία. Ἀφενός διότι συμπί-πτει μέ τήν ἑορτή τῆς Κυρίας Θεο-τόκου καί τῆς καταθέσεως τῆς τι-μί-ας Ζώνης της, γιά τήν ὁποία ἱκε-τεῦει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἅγιος Ἰωσήφ, στήν ἀκροστιχίδα τοῦ Κα-νόνοσ τῆς ἑορτῆς, τήν Παναγία μας νά τόν περιζωννύει μέ τή δική της ἰσχύ, καί ἀφετέρου γιατί συμ-πί-πτει μέ τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία τελέ-σαμε τά θυρανοίξια τοῦ νέου πα-ρεκ-κλησίου τῆς Ἱερᾶς αὐ-τῆς Μάν-δρας, τό ὁποῖο ὁ ἅγιος Κα-θηγού-μενος θέλησε νά ἀφιερῶσει στόν νέο ὄσιο τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, τόν ὄσιο Ἰωσήφ τόν Ἡσυχαστή, τόν ὁποῖο εὐλαβεῖται ἰδιαιτέρως, διότι ὁ ὄσιος ἄρχισε τή μοναχική του ζωή στήν ἔρημο τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καί δὴ στή Μικρά Ἁγία Ἄννα, ἐκεῖ ὅπου καί ὁ ἴδιος ἐγνώρισε ἀρ-χικά τή γλυκύ-τητα τῆς μονα-χικῆς πολι-τείας.

Αυτή, λοιπόν, τήν ἡμέρα τῆς ἑορ-τῆς τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τῶν θυρανοιξίων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυ-χαστοῦ, εἰσάγεσαι καί σύ εἰς «τήν τελειο-τά-την ζωήν», ὅπως ὀνομά-ζε-ται ἡ μοναχική πολιτεία.

Καί εἶναι ὄντως τελειοτάτη ἡ μο-ναχική ζωή, γιατί εἶναι ζωή κατά μίμηση τοῦ Κυρίου, εἶναι ζωή ἀπο-ταγῆς, κατά τήν ὁποία ὁ μοναχός νεκρώ-νει τόν ἑαυτό του ἀπό τόν κόσμον καί τά τοῦ κόσμου, νεκρώ-νει τόν ἑαυτό του ἀπό τό θέλημά του καί βιώνει τήν ἡσυχία ὄχι τῆς ἀδρα-νείας καί τῆς ἀπα-θείας, μέ τήν κοσμική ἔννοια τοῦ ὄρου, ἀλλά μέ τήν ἔννοια τῆς καθάρ-σεως τῆς ψυχῆς ἀπό τά πάθη καί τίς μέρι-μνες, ὥστε νά μπορεῖ νά ἀνα-παυ-θεῖ ἡ ψυχή στόν Θεό καί νά ἀπο-λαύσει τή γλυκύ-τητα τῆς μετ' αὐ-τοῦ κοινωνίας καί συνευ-ρέ--σεως.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Μήν σκεφθεῖς ὅμως ὅτι ἡ σημε-ρι-νή ἔνδυσή σου μέ τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα καί ἡ εἴσοδος σου εἰς τήν τελειοτάτη ζωή τῆς ἰσαγ-γέ-λου πολιτείας εἶναι ἕνα τετελε-σμένο γεγονός, εἶναι μία πραγμα-τι-κότης στήν ὁποία μπορεῖς νά ἐπα-ναπαυ-θεῖς, διότι αὐτό εἶναι μέγα σφάλμα καί εἶναι παγίδα τοῦ πονηροῦ ἐπι-κίνδυνη καί θανατη-φόρος.

Ἡ τελειοτάτη ζωή εἰς τήν ὁποία εἰσῆλθες εἶναι ἀγώνας καί βία διη--νεκῆς γιά νά φθάσεις στήν πραγ--ματική ἀποταγή, ἡ ὁποία ἔχει κατά τούς ἀγίους πατέρες τρία στάδια. Τό πρῶτο εἶναι τό στάδιο τῆς σωμα-τικῆς ἀποταγῆς, τῆς ἐγκα-ταλεί-ψεως δηλαδή τοῦ πλού-του καί τῶν κτήσεων τοῦ κόσμου. Τό δεύ-τερο στάδιο εἶναι τῆς ἀπαρ-νήσεως τῶν προτέρων συνηθειῶν καί πα-θῶν τόσο τοῦ σώματος ὅσο καί τῆς ψυχῆς. Καί τό τρίτο εἶναι τῆς ἀπο-χωρήσεως τοῦ νοῦ ἀπό κάθε ὄρα-τό καί πρόσκαιρο καί τῆς ἀσκή-σεώς του στή θεωρία τοῦ ἀο-ράτου καί τοῦ αἰωνίου.

Τά τρία αὐτά στάδια, γράφει ὁ ἀββᾶς Παφνού-τιος, εἶναι ἀπαραί-τη-τα γιά νά φθάσει ὁ μοναχός στήν τελειότη-τα. Τό ἴδιο διδάσκει καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμα-κος, προσθέτο-ντας ὅτι ἡ πορεία τοῦ μοναχοῦ πρός τήν τελειότητα δέν κρίνεται ἀπό τήν ἀρχή τῆς ὁδοῦ πού ἐπέ-λεξε ἀλλά ἀπό τήν ἐπιτυχή ὀλο-κλήρωσή της. Γι' αὐτό καί στήν ἀκολουθία τῆς μοναχι-κῆς κουρᾶς ὑπάρχει ἡ ὑπόμνηση πρός τόν προσερχόμενο νά λάβει τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα ὅτι «καλόν ἔργον καί μακάριον ἐξε-λέξω, ἀλλ' ἔάν καί τελειώσης».

Χρειάζεται, δηλαδή, ἀγώνας συ-νε-χῆς γιά νά ἐπιτύχεις στήν πνευ-ματική αὐτή προσπά-θεια. Χρειάζε-ται ἐπιμονή καί ζῆ-λος. Χρειάζεται ὅμως καί μεγάλη προσοχή. Διότι ὁ ζῆλος πρέπει νά κυβερνᾶται ἀπό τήν προσοχή καί νά εὐρίσκεται ὑπό τήν ἀσφαλή καί βεβαία ἄγκυ-ρα τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ὑπα-κο-ῆς στήν Ἐκκλησία, γιά νά μήν βρεῖ τήν εὐκαιρία καί τόν χρησι-μο-ποιήσει ὁ ἀντικείμε-νος προκει-μέ-νου νά ἐκτρέψει τόν ἀγωνιζόμενο μοναχό ἀπό τήν κατά Θεό ζωή καί ἀλήθεια στήν πλάνη καί τήν καταστροφή.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

«Ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχή ἀπό τούς ἀγωνιζομένους», συμβουλεύει ὁ ὄσιος Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής, «διότι ὁ διάβολος προκειμέ-νου νά ἐπιτύχει τόν στόχον του, νά παρασύρει δηλαδή τόν μοναχό, ἐπιλέγει τό κατάλληλο γιά κάθε ψυχή πνεῦμα».

Καί ὁ ὄσιος ὀμιλεῖ ἐκ πείρας, κα-θώς καί ὁ ἴδιος στήν ἀρχή τῆς μο-να-χικῆς του ζωῆς ἀπό ζῆλο καί ἀγάπη γιά τήν ισάγγελη πολιτεία, ἐλκύσθηκε ἀπό τούς ζη-λωτές μο-να-χούς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οἱ ὁποῖοι ἀπό ἄγνοια εἶχαν ἀπομα-κρυν-θεῖ ἀπό τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία, καί ἐνῶ πίστευαν ὅτι ἔκαναν ὑπα-κοή, στήν πραγματικότητα δέν ὑπά-κουαν σέ κανένα παρά μόνο στόν ἑαυτό τους, ἐφόσον δέν ἀνεγνώριζαν τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί εἶχαν ἀποκοπεῖ οὐ-σιαστικά ἀπό αὐτήν.

Ἀλλά ὁ ὄσιος Ἰωσήφ ἐσώθη ἀπό αὐτόν τόν οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆ-λον, διὰ τῆς προ-σευχῆς καί τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία τοῦ ἀπεκάλυψε ὅτι ἡ ἀλήθεια εὐρίσκε-ται στήν Ἐκ-κλησία, ἐκτός τῆς ὁποί-ας κανείς δέν μπορεῖ νά φθά-σει στήν τελειο-τάτη ζωή καί τή σωτηρία, καί δέν τόν ὠφελεῖ οὔτε αὐτή ἡ τελεία ἀποταγή.

Γι' αὐτό καί ἔκανε ὁ ὄσιος Ἰωσήφ τήν προσευχή καθημερινό του ἐρ-γόχειρο, ὅπως ἄλλωστε τήν εἶχε κάνει καί ὁ μέγας ἅγιος τῆς περιο-χῆς μας καί τῆς Ἱεράς αὐτῆς

Σκή-της μοναστής καί μέγας διδά-σκα-λος τῆς νοερᾶς προσευχῆς, ὁ ἅγιος Γρηγό-ριος ὁ Παλαμᾶς, ἀρχιεπίσκο-πος Θεσσαλονίκης, ἀλλά καί ὁ συμ-μοναστής του καί κατά σάρκα ἀδελφός του, ὁ ὄσιος Θεοδόσιος, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα φέρεις.

Αὐτούς ἔχε καί σύ στό ἐξῆς ὡς πρό-τυπο ἱερό καί ἀγωνίζου, ὥστε διά τῆς κατά Θεόν ἀποταγῆς καί τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς νά ἐπι-τύχεις τήν κατά Θεόν ἡσυχία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό πρόσφορο ἔδα-φος γιά τήν καλλιέργεια τῶν καρ-πῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί τόν ἁγιασμό τοῦ μοναχοῦ διά τῆς χά-ριτος τοῦ Θεοῦ.

Αὐτούς ἔχε ὡς πρότυπο ὑπακοῆς, προσευχῆς ἀλλά καί εὐλαβείας πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, κατά τήν ἑορτή τῆς ὁποίας ἔλαβες τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα, καί μή παρα-λείπεις ποτέ νά παρακαλεῖς τήν Κυρία Θεοτόκο νά σέ ἐνισχύει μέ τή χάρη της, ἐπαναλαμβάνο-ντας τήν ἱκεσία πού τῆς ἀπευθύνει σήμερα, ἑορτή τῆς Καταθέσεως τῆς τιμίας της Ζώνης, ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος λέγοντας: «Ἴσχύν με τήν σὴν ζῶσον, ἀγνή Παρθένε».

Καί εὐχομαι πατρικά μέ τίς πρε-σβεῖες καί τή χάρη τῆς Κυρίας Θεο-τόκου, τοῦ προστάτου σου ὀσίου Θεοδοσίου καί τοῦ νέου ὀσίου τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἀπό σή-μερα προστάτου καί τῆς ἱερᾶς σας Μονῆς, ὀσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ, ἀλλά καί μέ τήν ὑπακοή σου στόν Γέροντά σου καί Καθηγούμενο τῆς ἱερᾶς Μονῆς π. Παλαμᾶ καί μέ τήν εὐχή του νά ἀξιωθεῖς καί σύ τῆς τελειο-τά-της ζωῆς καί τοῦ οὐρανοῦ νυμ-φῶ-νος τοῦ Κυρίου μας.